

Bilag 2.

Rådet for Uddannelsesstøtten har ved skrivelse af 30. januar 1975 afgivet en udtalelse angående lovforslaget til den daværende undervisningsminister. Fra denne skrivelse, der er fremsendt til udvalget, refereres nedenstående rådets konklusioner:

Rådets konklusioner:

Rådet for Uddannelsesstøtten kan ud fra en helhedsvurdering *ikke* støtte, at det forelagte lovforslag gennemføres.

Som nævnt ovenfor må Rådet skarpt tage afstand fra den ændrede målsætning, uddannelsesstøtten vil få, hvis loven gennemføres.

Rådet må tillige vende sig imod forslaget om, at statslån, som er rentefrie i studietiden og herefter forrentes med 1 pct. over diskontoen, erstattes med statskautionserede lån. Som tidligere bemærket kan dette forslag betyde en væsentlig forøgelse af statens udgifter samtidig med, at det på afgørende måde forringer de uddannelsessøgendes i forvejen dårlige økonomiske situation og pålægger dem helt utroligt store tilbagebetalingsbyrder. Rådet har både i denne skrivelse og i skrivelse af 2. november 1974 påvist, at dette forslag, som fremstilles som en besparelse, i realiteten rummer en risiko for en

væsentlig udgift for staten via statens øgede kautionsforpligtelse.

Rådet må indtrængende fraråde, at der sker nedskæringer for de 16-17 årige. Rådet kan under ingen omstændigheder acceptere en uddannelsesstøttepolitik, som tvinger de økonomisk svagest stillede ud af uddannelsessystemet.

Rådet anmoder ministeren om omgående at ville gøre folketingets undervisningsudvalg bekendt med nærværende skrivelse.

Rådet forventer at blive indkaldt til en drøftelse i den allernærmeste fremtid.

Rådet agter straks efter 1. behandling af lovforslaget at søge foretræde for folketingets undervisningsudvalg.

Det bemærkes, at denne skrivelse er enstemmigt vedtaget på rådsmødet den 28. januar 1975, idet finansministeriets repræsentant, Marianne Nielsen, dog tilkendegav, at hun ikke så sig i stand til at stemme for skrivelsen.

På Rådets vegne

Jens Bengtsson.